

Abcúg isztambuli egyezmény, avagy ki az igazi gonosz?

2020 február 05. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Az egész ellenzéki cirkusz erről szól.

Vidám reggelre ébredtem. A rádió éppen a Hungária együttes egykori nagy slágerét játszotta, az Isztambul. Csak az első sorát idézem, emlékeztetül. „Óó, Isztambul, vágyom nálad lenni bitangul, / Ahol tárva-nyitva a sok bazár, / Csacska szívem arra vár.”

Annak ellenére megmaradt a jókedvem, hogy sráckoromban az isztambuli bazárban vettem először „márkás” parfümöt a feleségemnek, ami néhány héten belül eltejesedett, dobhattuk ki a szemétkébe. A szintén bagóért kínált „eredeti” Lacoste pólót már nem is említem, amely az első mosás után úgy összement, hogy a lányom plüssmacijára is nehezen ment föl. Mindegy, ennek ellenére nem haragudtam Isztambulra meg a bazárra, hiszen a felfedezés öröme mindent felülírt. Az ajándékok esetében is fontosabb volt a gondolat, mint maga termék.

Annak persze már kevésbé örültem, hogy az Erdogannal szembeni ellenzék komoly gyűzelmet aratott a nyári választásokon a Boszporusz partján. Attól meg egyenesen a hideg kiráz, ha az ellenzéki nagyokosok az isztambuli egyezmény ratifikálást tekintik a legfontosabb eszköznek a nék elleni erőszak elkerülésére.

Ez számomra kezdettől fogva gyanús volt. Mit képes megakadályozni egy ratifikált (törvénybe iktatott) papír akkor, amikor a felindult házastárs nekiment az élettársának, hogy a migránsok okozta és sajnos újból és újból ismétlődő erőszakoskodásáról ne is beszéljünk, amire sajnos már itthon is többször sor került. Hogy tudta volna megvédeni legutóbb a Kéthly Anna téren azt a fiatal lányt, akit haza kívánt kísérni alkalmi szomáliai ismerőse az átünnepelt este után, aztán szájbefogás, ütlegetés és nemi erőszak lett a vége egy félreeső padon.

A decemberi megrázó gyűri gyerekgyilkosság kapcsán is némelyek úgy akarták a kormány nyakába varrni a felelősséget, hogy az isztambuli egyezmény ratifikálásának hiányával torpedózták a minisztert, holott e tragédiának semmi köze nincs az ominózus egyezmény jogi státuszához. Azt persze elfelejtették üdvözölni, hogy Varga Judit tárcavezető az eset kapcsán azonnal nagyító alá vette a feltételes szabadságra bocsátás szabályait s azt a bírói gyakorlatot, amely talán nem mindig lép fel megfelelő szigorral az élet elleni bűncselekmények esetében.

A szemlélnének tiszta lelkiismerettel lehet olyan gondolata, hogy a kormányzati döntések ellenzői nem a valóságos krízishelyzetek megoldásához kívánnak közelebb lépni, hanem – mint annyi más esetben – a kabinettel szemben akarják élezni a feszültséget. Gonosznak, szívtelennek beállítva Orbán Viktort, aki közömbös a nék elleni erőszak tekintetében s nem védi meg az állampolgárokat a különböző támadásoktól.

Pedig a dolog éppen fordítva van. Éppen hogy Orbán Viktor és kormánya áll a nék, a családok, a társadalmi béke pártján. Aki megfelelő tájékozottság hiányában, rosszabb esetben annak pontos ismeretében, szándékosan mantrázza az isztambuli egyezmény ratifikálását vagy bírálja az igazságszolgáltatást a feltételes szabadságra bocsátás szabályainak tavaszra tervezett szigorítása miatt, éppen az szolgáltatja ki az emberek biztonságát, nyugodt, kiszámítható hétköznapjait azoknak a gyurcsányista ellenzékieknek, akik konfliktusélezésből, a politikai pecsenyesütés céljából ezeket az érveket a szájukba adják.

Magyarán éppen azokat szolgáltatják ki az általuk hűn vágyott hatalom megszerzéséhez, akiket nek szavakban (egyezménnyel) védeni akarnak. Közben egy frászt. Nem erről van szó, csak ráakadtak itt is egy olyan konfliktuspontra, amelyen keresztül támadni lehet az Orbán-kormányt.

A felkészültsége mellett szókimondásáról rövid idő alatt híressé vált miniszter, Varga Judit például a következőket fogalmazza: „A magyar kormány azért nem támogatja az isztambuli egyezmény ratifikációját, mert az egyezmény egyes rendelkezései ellentétesek a kormány migrációs politikájával. A Kormány nem kívánja nemzeti jogunk részévé tenni sem a társadalmi nem fogalmát, sem az egyezmény genderideológiáját.”

A ratifikáció ugyanis nem jelentene mást, mint az isztambuli egyezmény rendelkezéseinek a nemzeti jog részévé tételét. Innentől kezdve nemzeti szintre emelkedne az az ostobaság, hogy az emberek nem férfiak és nőknek születnek, hanem létezik a gender, az úgynevezett társadalmi nemek csoportja.

El tudják képzelni, hogy amennyiben a kormány ratifikálja az isztambuli egyezményt, akkor egy csapásra megoldódik a nék elleni erőszak helyzete Magyarországon?

Ugye, nevetséges a dolog. De mennyivel egyszerűbb Vadai Ágnesnek festett monoklival a szemén a nék elleni erőszokról demonstrálni a parlamentben, mint a tiltakozási akciót a genderizmus melletti határozott fellépésnek vagy egyszerűen a migránssimogató politika pártolásának feltüntetni. Csak nem attól tart, hogy utóbbi mellett nem

lenne mérhet? a társadalmi támogatottság? Merthogy az egész ellenzéki cirkusz erről szól. Arról, hogy a kormány – egyetértésben hárommillió szavazóval – nem enged a migráció kérdésében, nem bontja le a kerítést, kiáll a nemzetállami, keresztény, konzervatív politika mellett.

S hogy konkrétan a nők védelmében mit tesz, arra ideírom a Btk. 212/A paragrafusának egyes bekezdését a kapcsolati erőszakról. „Aki gyermekének szülője, továbbá az elkövetéskor vagy korábban vele közös háztartásban vagy egy lakásban él? hozzátartozója, volt házastársa, volt élettársa, gondnoka, gondnokoltja, gyámja vagy gyámoltja sérelmére rendszeresen az emberi méltóságot súlyosan sért?, megalázó és erőszakos magatartást tanúsít, a közös gazdálkodás körébe vagy közös vagyona tartozó anyagi javakat von el és ezzel a sértettet súlyos nélkülözésnek tesz ki, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt két évig terjed? szabadságvesztéssel büntetend?.”

Látható, hogy míg az isztambuli egyezmény ratifikációja szélesebbre tárná a kaput a nők elleni erőszak terén, a kormány éppen ellenkezőleg, az emberek védelmében cselekszik. Ott is, ahová legfeljebb kulcslyukon át leshetünk be a családi élet intimitásába. Mindannyiunk felelőssége, hogy minél több kritikus helyzetben lévő nő, gyermek kerüljön a hatóság látókörébe.

Akkor Isztambulról többeknek jut majd eszébe a népszerű Hungária sláger, mint az ócska ellenzéki politikai pecsenyesütögetés, amelyhez a nők biztonságát egyszerűen eszköznek használják fel.

Horváth K. József - www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

